

ק"פ 54725/03/17 - ע.ל.,ח.ל. נגד מאיר אשכנזי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ק"פ 54725-03-17 ל' ואח' נ' אשכנזי
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופט ארז נוריאלי
מבקשים/קובלים

1. ע.ל.
2. ח.ל.

נגד
משיב/נאשם
מאיר אשכנזי

החלטה

רקע

1. לפני בקשה להתיר למבקשים לזמן עדי הזמה לעדות בבית המשפט.
2. לאחר תום פרשת הגנה הגיש ב"כ המבקשים בקשה לזימון עדים מטעמו לצורך הזמת טענה, ולפיה: **"הנאשם אפשר את העלאת הקובל לתורה אך הציבור התנגד וממשיך להתנגד"**. עוד נטען בבקשה כי **"קו ההגנה של הנאשם מסתמך בין היתר על אמת דיברתי בעניין ייחוס הלשנה לקובלים כדפוס התנהלות שיטתי, שיש בו, לשיטת הנאשם, למנוע את העלאתו לתורה"**.
3. עוד מלין ב"כ המבקשים, על כי ב"כ המשיב מסר מידע מוטעה, לפיו יזמנו למתן עדות בפרשת ההגנה, ובפועל הסתבר שאין בכוונתו לעשות כן.
4. ב"כ המשיב מתנגד לבקשה, טוען כי ההגנה לא העלתה כל טענה חדשה, אשר לא היה ביכולת המבקשים לצפותה באופן סביר ומראש. לטענתו, מסר המשיב תגובה מפורטת לכתב אישום, ולא שינה מעמדתו, לא הוגשו עדויות מומחים, לא הוצגו ראיות חדשות, ואף שני "עדי ההזמה" שעדותם מתבקשת, לא נועדו להזים עדות אחרת.
5. בתגובתו לנטען מסר ב"כ המבקשים כי על בית המשפט לקבל את הבקשה, ולו רק מכיוון שב"כ המבקש לא הגיב במועד שנקבע. לגופה של בקשה, נטען כי עדויות שני עדי ההזמה נועדו לחשוף עובדות שהתבררו תוך כדי פרשת ההגנה, וכי בפועל ניתנה הוראה לציבור להתקומם, ולפיכך העלאתו של המבקש לתורה, הייתה מבוזאת.

אשר לעיתוי העלאת הטענה, נטען כי יש מקום להעיד את עדי ההזמה, שעה שלא יכלה התביעה לזמנם קודם לכן, וגם כעת, ייתכן ולא יאותו להגיע ולהעיד.

6. אשר לעדותו של ב"כ המבקשים, נטען כי זכותו להעמיד גרסה מפריכה לזו של הנאשם, נוכח מצג שווא שהוצג על ידי ההגנה בעניין עדותו.

הכרעה

המסגרת הנורמטיבית

7. המסגרת הנורמטיבית הרלבנטית היא זו המוסדרת בסעיף 165 לחסד"פ (נוסח משולב), תשמ"ב - 1982, המורה כי:

8. "בית המשפט רשאי להרשות לתובע להביא ראיות לסתור טענות העולות מראיות ההגנה ואשר התובע לא יכול היה לצפותן מראש" (להלן: "הוראת החוק").

9. המבחן הקובע למתן רשות להבאת עדות הזמה עובר לסיום פרשת ההגנה הינו קיומן של טענות שעלו מראיות ההגנה, ואשר הפתיעו את המאשימה, שלא יכולה הייתה לצפותן מראש.

10. השאלה העומדת למחלוקת, היא האם הבקשה נושא החלטה זו עומדת בתנאים שנקבעו בהוראות החוק.

11. לאחר ששקלתי את הנסיבות, שמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי במסמכים והטיעונים שהוגשו, כמו גם פרוטוקולי הדיונים, באתי לכלל מסקנה כי אין מקום להיעתר לבקשה.

12. המבחן שאומץ בפסיקה הוא מבחן הצפיות, דהיינו, יש לשקול האם התביעה יכולה הייתה באופן סביר לצפות את דרך מהלכה של ההגנה. אין מדובר בצפייה מפורטת וממוקדת של כל הרכיבים בעדות, אלא די בידיעה כללית אודות הנושא, כדי לסכל את יסוד ההפתעה. עוד נאמר, כי את מידת הצפיות של ראיות ההגנה יש לבחון בהתאם לקו שנקט הנאשם מראשית הדיון (ת"פ מחוזי חי' 114/01 מדינת ישראל נ' יצחק).

13. כידוע: "בית המשפט יתיר לתביעה להביא ראיות נוספות כאשר התביעה לא יכלה לצפות באופן אובייקטיבי את הטענות שמעלה ההגנה מראש... במבחן הצפיות יש לשאול אם כן, האם יכלה התביעה לצפות את דרך מהלכה של ההגנה, האם הראיות שעלו מעדויות ההגנה הן ראיות שהיו צפויות לעלות -

אם כפועל יוצא מהראיות שעלו בפרשת התביעה ואם בכלל. כמובן, שאין המדובר בידיעה פרטנית וממוקדת שהרי אז היה מתייטר המשפט כשכל צד צופה מהלכו המדויק של חברו, אלא בידיעה כללית כזו המסכלת את אלמנט ההפתעה" (ב'ש (חי') 2469/02 מדינת ישראל נ' פארס עדואן וכן ר' ר"ע 178/87 - אהוד גת נ' אליהו).

14. אני דוחה את טענות ב"כ המבקשים לפיהן 'הופתע' במהלך פרשת ההגנה מהעדויות שנשמעו. עיון בפרוטוקול הדיון מיום 28.11.17 מעלה כי כבר אז, הפנה ב"כ המשיב להגנות המפורטות בחוק לשון הרע: "יעמדו לנאשם כל ההגנות המפורטות בפרק ג' לחוק איסור לשון הרע" (שם, עמ' 15 ש' 18-19).

15. אף טענת ההגנה לפיה הציבור הוא שהטיל את החרם, ולא הנאשם, נטענה ברחל ביתך הקטנה, במסמך ההגנה ב"בקשתם לצו חוסם", מיום 5.4.17: "ואולם התברר כי בית המשפט אינו "מטהר אוויר" וסרחונם של הקובלים אינו ניתן לטיהור באמצעות פרוטוקול כזה או אחר או מתן היתר לעלות לתורה ע"י הרב, הרב אינו מחזיר אהבות ישנות וכבוד אבוד או יכול לשחרר את הציבור מסלידתו מהקובלים..." (ר' ס' 19).

16. לא זו אף זו, בהודעת 'עדכון מטעם הקובלים' מיום 3.4.17 נטען מפי ב"כ המבקשים, בין היתר, כי: "מסתבר כי לא הייתה כל ספונטניות באירוע המביש, תכנון יזום מראש, שתוכנן ובוים על ידי הנאשם וחסידיו השוטרים" (שם, ס' 2). אין זו אלא שטענה זו הייתה ידועה לב"כ המבקשים, ועמדה במחלוקת עוד מראשית ההליך, זאת, מבלי שאביע עמדה, בעת הזו, לגופה של טענה.

17. לפיכך, אין המדובר בטענות "מפתיעות" או כאלה שהתביעה לא יכולה הייתה לצפותן.

18. אשר לעדותו של ב"כ המבקשים: בפתח הדיון מיום 25.3.18 הצהיר ב"כ המשיב: "אני טוען בבקשה לכך ששאל אמרני לא יכול להעיד. באותה ישיבה היה נוכח עו"ד אמרני, גם במסגרת הדיון הזה וההקראה של תיק זה, הודענו כי נבקש להעיד את עו"ד אמרני כעד שהיה נוכח בישיבה שלגביה היה כתב אישום" (שם, עמ' 17 ש' 12). ב"כ המבקשים מסר בתגובה כי הוא מודע להשלכות האפשריות של נוכחותו באולם בזמן העדת העדים, ובחר להישאר בכובעו כמיצגם של הקובלים: "אני מודע למשמעויות של הדברים שיכולים להיות אם אקרא כעד הגנה" (שם, עמ' 18 ש' 11). לפיכך, לא ברור לי על שום מה מלין ב"כ המבקשים.

19. בנסיבות אלו, טענתו של ב"כ המבקשים, ולפיה לו היה יודע מראשית ההליך כי לא יוזמן להעיד, היה מתנהל אחרת, מוטב היה לו לא הייתה נטענת.

20. בנסיבות אלו, בקשת התביעה להעיד את עדי ההזמה: מר חיים רייכמן ומר חיים שסל, ואת ב"כ המבקשים - נדחית.

21. סיכומי ב"כ הצדדים יוגשו בהתאם למתווה שנקבע בהחלטה הקודמת.

המזכירות תעביר החלטתי זו לידיעת ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשע"ט, 23 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.